

Stockholm December 13 1843

1843 13/12

Ditt bref, dear Pauline, har jag
erhållet och skyndar att besvara
det så godt jag för tillfället
kan; hoppand' att Du upskattar
brödhan och skrifvet, och heder tar
emot ett långt illaskrifvet, och
ett kort välskrifvet - väl skrifvet
är illa skrifvet i bländ, som du
vet.

I fall Du icke önskar erhållet
omständigare underättelse om till-
dragelsen, vill jag börja vid början;
Så delaf som jag varit med allt-
igenom. Söndags aft. var jag hos
B. L. G, d' presidenten var frisk
och glad, satt nere i förskolan
och präbad godt och muntert,
för d' d' upp i fattig kommittén
en stund, och till te' med oss och
gick d' d' och lade sig i vanlig

Jag har i min
hänseende varit
i Stockholm med
B. L. G. i
Togneri, sammanf. 1843, för

tid. k. 6 hade jag könt vid illa,
mående mig ropat Guds, samt till
fogt honom att gånta upp mamma,
sig sprang genast upp, men då var
jag redan fäst vid en blodström
hade fastat fram ur Guds mun; kl
3/4 till sju var allt förbi. Hifmedikuf
Alberg hade dock gunnit komma
mig ännu under tiden blifvit öppnad.
På första dagen och natten vandra
sig fram mig och hade ofta att
"allt tyktes mig som en dröm"
andra morgonen lindades jag af
en utdällig gråt. Jag har varit god
genom alla nätter utom tvänne, och
jag har under dessa alla icke söpt
öfver mer tre timmar hvila; hos
tiden af hjathlappning, hosta, oro och
höftig öngent, reumatisk värk; hvar
och annan, hjertkyng och mythen

moraliska smärta. Alberg har
dock förklarar att det utgälliga
onda i hjertat icke har någon
lokal orsak utom är, såsom alla
de öfriga åkommor hvaraf jag
lider, af nervös art. Ett par
gångar ha vi förmått genne att
fara ut tillt, hvilket icke tyckes
hafva behömit genne illa. Men
ja, många gånger upprepar jag
under de långa oroliga nätterna,
"att det är en dröm, att det
är värt, betydligt, andligt"
och finner juunt på nya
ord för sin enda tanke. Mycket
längade jag efter sin söger Grefse
Eren, och blif mycket glad, röd
och tacksam när jag kom kl
mellan 10 och 11 om lördagsaftn.
nen.

hvaron Prehanen og hvar ossu der
og drucko te' om aftonen og gingo
i den frim færron mellem 11 og tolv,
eller fj. men jeg skald ikke sige at
den nattem blef lugn! Han talade mycke
om att grejon. Essen funderat på att
resa med, og friherrinnon hord den
nattem mycket att skola med sin bruder
og foresatde sig hvar hon skalle
vaka og braka nu medon grejon
var bosta. Men den som varit sot
og mått på år det gultaf! Så mycken
änhet, onönska og förstånd har
det lilla barnet atoublat vid detta
Tillfälle, att det icke han annat
verka trostande og betryggt på
modren. Han surger hvarne på
troget og beständigt, sneker, jollar
grater med hvarne. Han ligger inne
i sig. lång kammare på golvet, og

månge gång försökt göra lätta snyft-
ningar under natten. Frih. gillt mycket
de första nätterna varef gennyf bröst
blef varra, men då hon märkte att
gurtaf ofta vaknade och öfver började
gråta för hon var ofkänslig till hennes
ölagt bj litet mera lugn, hvilket
behömnar gennyf vilt. Gurtaf häntar
mig om gråtarna i blod och föjer
mig hem om morgnarna. Luftens
god hon litet lättare till gennet.

Froken Eva Leij. och Baron (Gurtaf)
tro jag hon heter, bröder till fr. Eva/
äro dagligen der och hjälpa till med
bestyrren, graf. Enen och W. Orehou-
sen varo der till middagen i går.
Om aftnarna äro Löfensböld
och Kielus ^{der} allt i blod. Fru Kielus
har fören varit god sig en natt. Unga
Wonen Erika heyonhåspend ler öfver

dagligen till sin tante, och flykter
och Torzell samt 15. qvartals bejon.
Lafund från samlingen språker oss litet
ibland med Gustaf, hvilket sått oss
belöfvel, då Gustaf nu lemnat läsning,
ridning, gymnastik och alla
andra tid för sig och bara går
derhemme och vander inom för
de vita sorgliga läfts garden emne.

Presidenten har blifvit abducerad
of Mr. Ahlberg och Retzius, och
det befunns att jungon lifem och
hjärtat vara mycket skadade; på
jungon funnos flera gårdnader och
trene stora bölver of hvilka den
ena, som satt sig på en äder och
som nu brustit, förfolakt döden.
Lihet står nu marmorvitt, behöfver
lygt och väskulanda (af någon party

balsamering / inbäddadt; vrispro
af moll. hos och som hafva
varit uppe och kytt den lagna
pannen och tagit farvat.

Lotta och Ulla gå, under för-
ken hos öfverinspeende, bländt
sin husbonde ganska smolhelt
inheldt och bo. I morgon sker
begravningen kl 12. Enligt
Guds eget förordnande kommer
gån att gilda bevids sin lilla
som knat, på ad. fo. & kyrkogård.

Nu, min söta granne, har
jag talat om för Dig mycket
hvarom du frågat men önskar
mer derom du inte frågat.

Trilig. ber Guds, jag har sagt
hemme att jag skriver till
dig; och vi komma öfverens om

att det kanske kunde intressera
pres. Essen att del på dessa små
anteckningar som jag i första hand
gjort. Det är ännu helt tidigt på
morgonen och jag är nyss genomburen
men från Jorshuset, och ämnar mig
åta det i afton för att öfvervara
natten der.

En stor mängd människor hafva varit
der och betydligt sett deltagande, på
ett sätt som röjer att både Maron och
fril. hafva haft och ha många
vänner. Konungen har låtit behåga
sorgen genom president Skogman och
Gen. J. J. Sir. Eklund och Drötningen och
Kronprinsessan hafva och haft ombud
der.

Det sorgliga ha vi nu varit fort, nu
hålla vi stupa med det glada. Lycka till
den nye lille gästen! nu har du en "Sous-
ban" af vandra laget. Gud bevara dem
och eder alla! Helsing till den man
från vännen

Wendell